

CONCERTS al MuVIM

24/02/19

ENTRE LLÁCER
I CALANDÍN
MÀGIA

DIPUTACIÓ DE
VALÈNCIA
Àrea de Cultura

MuVIM
Museu Valencià
de la Il·lustració
i de la Modernitat

València | és | *música*

CONCERTS al MuVIM

Entre Llàcer i Calandín... màgia

Diumenge 24 de febrer a les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: José Luis Ruiz del Puerto, guitarra; Isabel Monar, soprano

PROGRAMA

Pòrtic a Ramos de Pareja	F. LLàcer Pla (1918-2002)	Sis poemes nocturns	Emilio Calandín (1958)
		<i>Silenci</i> <i>El grit</i> <i>Camí</i> <i>Dansa</i> <i>Nit</i> <i>Les sis cordes</i>	
Come ouverture alla italiana	F. LLàcer Pla		
Tarots (selecció)	Tomás Marco (1942)		
<i>La roue de la fortune</i> <i>Le diable</i> <i>La mort</i> <i>L' étoile</i> <i>Le diable</i>		Omaggio Rooms	Emilio Calandín
		Remansillo*	Emilio Calandín
		Oda a Joaquín Rodrigo*	F. LLàcer Pla

* *Veu i guitarra*

Entrada gratuïta · Aforament limitat

MuVIM. Carrer Quevedo 10, València · 963 883 730 · www.muvim.es DL: V403-2019

Música contemporània i valenciana

Francisco Llàcer va emergir a la dècada dels 50 en una València amb un panorama musical poc favorable per a desenvolupar una proposta amb inquietud europeïsta. Malgrat això, va trobar el seu propi camí recolzat per diversos personatges importants del panorama musical valencià com Manuel Palau, de qui va rebre consells d'orquestració, o José Báguena Soler, amb qui estudià els principis de les tècniques compositives contemporànies. La seua evolució el portà del folklorisme imperant en els anys 40 a un serialisme ortodox basat en la tècnica de la seua invenció denominada l'«acord equilibrat», passant per l'atonalisme o l'heptafonisme atonal. Mai abandonà Llàcer un constant esforç per evolucionar: va ser el primer compositor valencià a incorporar a les seues obres l'aleatorietat controlada o les noves grafies.

En el programa d'este concert homenatge pel centenari del seu naixement trobem també peces d'altres dos compositors relacionats amb l'homenatge: Tomás Marco i Emilio Calandín. El primer és un dels músics intel·lectuals més influents en la cultura musical del nostre país i amb ell va mantenir Llàcer una relació molt propera, com també amb els compositors pertanyents a la denominada «generació del 51» (García Abril, Halffter, de Pablo, Barce, E. Franco). Per la seua banda, Emilio Calandín va ser alumne de Llàcer durant més de tres lustres, establint un vincle que va ser determinant en la seua orientació estètica. Diverses són les obres que Calandín ha dedicat al seu mestre. Cal destacar per la seua transcendència «Introducción y Cántico»,

estrenada el 1998, i «Resonancias», concert per a guitarra i orquestra que serà estrenat el pròxim mes de juny en el Palau de la Música de València per a tancar aquest centenari.

Isabel Monar, soprano. Els èxits internacionals obtinguts interpretant diversos papers en òperes de Mozart (*Don Giovanni*, *Le nozze di Figaro*, *Die Zauberflöte*) i d'altres autors, avalen la solidesa de la trajectòria d'aquesta cantant. A la seua discografia destaquen els monogràfics sobre Mompou, Toldrà, Vicente Asencio, Matilde Salvador o Asins Arbó.

José Luis Ruiz del Puerto, guitarra. Està considerat un dels més fermes valors dins del panorama guitarrístic contemporani espanyol. Amb Llàcer Pla, que li va despertar l'interés per la música contemporània, va estudiar anàlisi musical i tècniques de composició.

Isabel Monar

Música contemporánea y valenciana

Francisco Llácer emergió en la década de los 50 en una Valencia con un panorama musical poco favorable para desarrollar una propuesta con inquietud europeísta. A pesar de esto, encontró su propio camino apoyado por varios personajes importantes del panorama musical valenciano como Manuel Palau, de quien recibió consejos de orquestación, o José Báguena Soler, con quien estudió los principios de las técnicas compositivas contemporáneas. Su evolución lo llevó del folclorismo imperante en los años 40 a un serialismo ortodoxo basado en la técnica de su invención denominada el «acuerdo equilibrado», pasando por el atonalismo o el heptafonismo atonal. Nunca abandonó Llácer un constante esfuerzo por evolucionar: fue el primer compositor valenciano en incorporar a sus obras la aleatoriedad controlada o las nuevas grafías.

En el programa de este concierto homenaje por el centenario de su nacimiento encontramos también piezas de otros dos compositores relacionados con el homenajeado: Tomás Marco y Emilio Calandín. El primero es uno de los músicos intelectuales más influyentes en la cultura musical de nuestro país y con él mantuvo Llácer una relación muy próxima, como también con los compositores pertenecientes a la denominada «generación del 51» (García Abril, Halffter, de Pablo, Barce, E. Franco). Por su parte, Emilio Calandín fue alumno de Llácer durante más de tres lustros, estableciendo un vínculo que fue determinante en su orientación estética. Diversas son las obras que Calandín ha dedicado a su maestro. Hay que destacar por su trascendencia «Introducción y Cántico», estrenada

en 1998, y «Resonancias», concierto para guitarra y orquesta que será estrenado el próximo mes de junio en el Palau de la Música de Valencia para cerrar este centenario.

Isabel Monar, soprano. Los éxitos internacionales obtenidos interpretando diversos papeles en óperas de Mozart (*Don Giovanni*, *Le nozze di Figaro*, *Die Zauberflöte*) y otros autores, avalan la solidez de la trayectoria de esta cantante. En su discografía destacan los monográficos sobre Mompou, Toldrà, Vicente Asencio, Matilde Salvador o Asins Arbó.

José Luis Ruiz del Puerto, guitarra. Está considerado uno de los más firmes valores del panorama guitarrístico contemporáneo español. Con Llácer Pla, quien le despertó el interés por la música contemporánea, estudió análisis musical y técnicas de composición.

José Luis Ruiz del Puerto